3.1. ПРОЦЕСОВ ПОДХОД В МЕНИДЖМЪНТА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ

ПРОЦЕСОВИЯТ ПОДХОД разглежда мениджмънта като *Съвкупност от непрекъснати взаимосвързани и взаимообусловени действия на сътрудниците в управлението на организацията*, а не като еднократно действие на отделен управленски субект.

ПРОЦЕСЪТ може да се дефинира като СЪВКУПНОСТ ОТ ПАРАЛЕЛНО-ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ДЕЙСТВИЯ НА СЪТРУДНИЦИТЕ В ОРГАНИЗАЦИЯТА, ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА КОИТО ИМА ОБЩА ЦЕЛ. СТОПАНСКИТЕ (АДМИНИСТРАТИВНИТЕ) ПРОЦЕСИ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ СА ТЕЗИ, ЧРЕЗ КОИТО СЕ ПОСТИГАТ СТОПАНСКИТЕ (АДМИНИСТРАТИВНИТЕ) ЦЕЛИ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО, КОЕТО ПО СЪЩЕСТВО Е МИСИЯТА НА ОРГАНИЗАЦИЯТА.

Управленските процеси насочват стопанските (административните) към постигането на техните стопански (административни) цели и оптимизират изпълнението на организационните процеси.

Управленските процеси могат да бъдат разглеждани като процедури осъществяване на управлението ТЕХНОЛОГИЯ НА УПРАВЛЕНСКИЯ ПРОЦЕС (конкретизирана чрез *управленските* ОПЕРАЦИИ, РАЗХОДИТЕ НА **BPEME** ИЗПЪЛНЕНИЕ НА УПРАВЛЕНСКАТА ОПЕРАЦИЯ, ИЗПОЛЗВАНИТЕ ТЕХНИЧЕСКИ СРЕДСТВА УПРАВЛЕНИЕТО И ИНФОРМАЦИОННАТА ОБЕЗПЕЧЕНОСТ И РЕЛЕВАНТНОСТ) организацията. За да бъде управлявана ОРГАНИЗАЦИЯТА Е НЕОБХОДИМО осъществява ИЗПЪЛНЕНИЕТО И НА ОЩЕ ДВА ПРОЦЕСА - КОМУНИКАЦИОННИТЕ ПРОЦЕСИ И ПРОЦЕСИТЕ НА ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЯ мениджмънта на организацията.

3.2. КОМУНИКАЦИОННИ ПРОЦЕСИ В МЕНИДЖМЪНТА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ

3.2.1. КОМУНИКАЦИИ В ОРГАНИЗАЦИЯТА **Комуникационните връзки** са средство, с помощта на което в **единно цяло се обединява организационната дейност въз основа на обмен на информация.**

Посредством комуникациите се променя поведението на сътрудниците, осъществяват се изменения във вътрешно-организационните процеси и взаимоотношенията с външната среда, информацията влиза в действие и придобива ефективност.

Причините за осъществяване комуникационен процес могат да се групират в две основни групи. В първата група могат да поставят причини произтичащи от ИНДИВИДУАЛНИТЕ ЧЕРТИ И ХАРАКТЕРА НА СЪТРУДНИЦИТЕ: ОБЩИ СКЛОННОСТИ, ПРЕДПОЧИТАНИЯ И ИНТЕРЕСИ, ВЗАИМНА симпатия. Във втората група влизат: достъп ДО ОПРЕДЕЛЕНА ИНФОРМАЦИЯ, ОБУЧЕНИЕ И ПРЕДАВАНЕ НА ОПИТ, НЕОБХОДИМОСТ ОТ ОБЩИ ДЕЙСТВИЯ, РАЗРАБОТВАНЕ НА ВАРИАНТИ ЗА РЕШЕНИЯ, ПОЛУЧАВАНЕ НА СЪВМЕСТНИ РЕЗУЛТАТИ, УПРАЖНЯВАНЕ НА ПРАВОМОЩИЯ И ВЛАСТ.

Комуникацията се дефинира, като обмен на информация между двама и повече сътрудници в организацията, в резултат на който в поведението на получаващите информация трябва да настъпят промени.

Критерий за успешна комуникация е промяната на поведението да бъде в желаната от източника на информация посока.

Комуникационен процес е понятие за насочен информационен обмен по някоя от (множеството съществуващи) комуникационните връзки на организацията.

Комуникационният процес може да бъде формализиран в различна степен:

- Формализирани комуникации, които се осъществяват по регламентирани външни или вътрешни за организацията правила (процедури);
- **НЕФОРМАЛИЗИРАНИ КОМУНИКАЦИИ**, които не се осъществяват по някакви регламентирани правила, а **спонтанно** или по неписаните правила на организационната култура.

Видовете комуникации на организациите могат да бъдат: **външни и вътрешни**

Външните комуникации на организацията са входящи и изходящи, от и към външната среда. Това са комуникации с институции, други организации и индивиди. Външните входящи комуникации служат на организацията получаване на разнообразна информация за състоянието, поведението и промените във факторите на външната й среда. Външните изходящи комуникации съпровождат изходящия веществено-енергетичен поток от стоки на организацията (изделия, услуги, иновации). Друга част на изходящите комуникации служи за връзките организацията с икономическата среда обществеността, за утвърждаване на нейния положителен *имидж*, чрез микса маркетинговото стимулиране (РЕКЛАМА, продажби, СТИМУЛИРАНЕ продажбите, PR и директен маркетинг).

Вътрешните комуникации са тези, които се осъществяват между променливите на вътрешната й среда и биват:

- **ВЕРТИКАЛНИ**, които са свързани с **йерархичната структура и разпределението на пълномощията и властта** и обикновено повтарят линейните йерархични структуро-образуващи връзки;
- хоризонтални, които се осъществяват на едно и също йерархично равнище на управление и дублират функционалните структуро-образуващи връзки или са само комуникационни, основаващи се на връзките на консултиране, сътрудничество и коопериране между сътрудниците от управленски органи и звена на едно и също йерархично равнище;
- ДИАГОНАЛНИ (ПРЕСИЧАЩИ) осъществяват се със сътрудници от управленски органи и звена на по-ниски и по-високи йерархични равнища от различните разклонения на организационната структура на управление.

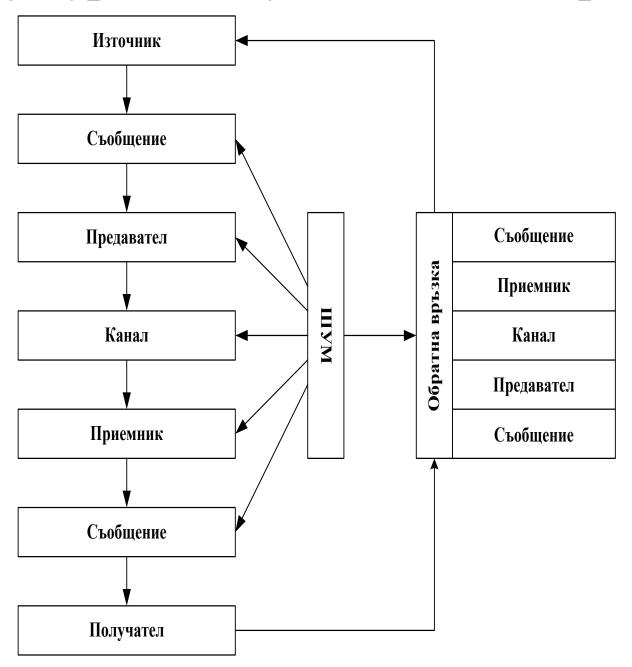
Класификацията на организационните комуникации може да се направи и от гледна точка на участниците в комуникационния процес и биват:

- ПЕРСОНАЛНИ (междуличностни), които от своя страна са *индивидуални* (между двама сътрудници) или *групови* (между трима и повече сътрудници) и се осъществяват чрез директни разговори, заседания, съвещания, събрания или с използване на технически средства за двустранна връзка (телефон, конферентни уредби и пр.).
- НЕПЕРСОНАЛНИ, при използване на технически средства за еднопосочна връзка, средства за масова комуникация, външни и вътрешни организационни печатни издания и документи.

Може да се направи класификация на комуникациите в зависимост от начина, по който се изразява информацията:

- **ВЕРБАЛНА** (словесна) **комуникация**, която се предава чрез човешкия глас;
- ЛИТЕРАЛНА (текстова) комуникация, която се изразява чрез писмени знаци;
- **ЖЕСТОВА комуникация**, която се изразява чрез движения на части от тялото и телодържането, изражение и цвят на лицето, промени в тона и др.;
- СИМВОЛНА комуникация, която ползва специални знаци, емблеми, обзавеждане на работните помещения, за да утвърди имиджа или изтъкне конкурентното положение на организацията.

Структура на комуникационния процес:

Елементите на комуникационния процес са:

- **ИЗТОЧНИКЪТ** е сътрудник на организацията, който лично или чрез техническо средство създава и/или предава информация на друг или други сътрудници в организацията или във външната среда.
- **Съобщението** е съдържателна информация, която чрез съвкупност от взаимно възприети знаци пренася някакъв вид сведения (знания, познания) от източника до получателя.
- Сигналът е веществено-енергетичният носител на съобщението.
- ПРЕДАВАТЕЛЯТ е устройство, което излъчва сигнала.
- **КАНАЛЪТ** е насоченото движение на информацията между участниците в комуникационния процес.
- ПРИЕМНИКЪТ е устройство, което приема сигнала.
- Получателят е сътрудник/ци в организацията, който/които лично или чрез технически средства получава/т адресираното към него/тях съобщение от вътрешната или външната среда.

Комуникационният процес включва два основни контура:

- **1. от източника до получателя** и осигурява **правата връзка** между тях;
- **2. от получателя до източника** и осигурява **ОБРАТНАТА ВРЪЗКА** информация за промяната в поведението на получателя.

Еднопосочната комуникация е тази, при която **отсъства непосредствена обратна връзка**.

Двупосочната комуникация е тази, при която има наличието на насочена комуникация от получателя към източника на информация, която носи в обратна посока информация за промените, които са настъпили при него в отговор на информацията, получена чрез правата връзка.

За използването на еднопосочните и двупосочните комуникации могат да са направят следните обобщени изводи:

- еднопосочните комуникации изискват помалко време от двупосочните;
- двупосочните комуникации водят до поголяма яснота в отношенията и дейността, тъй като позволяват източника и получателя да уточнят разбиранията и действията си;
- при двупосочните комуникации получателите са по-сигурни в интерпретацията на съдържанието на съобщенията, но източниците се чувстват застрашени, че може да се постави под въпрос верността и точността на изразяване в изпращаното от тях съобщение.

Обратната връзка може да се разгледа в няколко аспекта:

- **информационен** има **осведомителен характер** и показва **текущото състояние** на управляваните организационни параметри;
- КОРЕКЦИОНЕН има оценъчен характер и носи информация за настъпили отклонения от нормалното функциониране на организацията или поведение на ръководените сътрудници;
- УСИЛВАЩ отразява положителната реакцията на мотивиращо съобщение на източника, чрез което се поощряват определени действия на получателя или се отличават получени от него резултати.

Терминът ШУМ се използва, за да се означи промяната (изкривяването) информацията при нейното движение **по комуникационния канал.** Той е на трудностите, резултат осъществяване на комуникацията, от страна, и измененията, които настъпват в съдържанието **информацията**, от друга.

Трудностите при комуникирането могат да се класифицирани като:

- **ЛИЧНОСТНИ** от физически, психически или от семантичен характер.
- индивидуални следствие от служебния статус и власт, използван жаргон, начин на представяне, индивидуално информационно претоварване на отделните сътрудници.
- **ОРГАНИЗАЦИОННИ** от достъпа до информацията, претоварването на информационните канали, изкривяването на информацията и местата на това изкривяване.

3.2.2. ПОДХОДИ ПРИ ИЗУЧАВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯТА

Информацията е *Съвкупност от различни Сведения* (Знания) За вътрешната и външната среда на организацията, актуализирана непрекъснато чрез нова информация за промените, които настъпват в тях. Тя може да се регистрира, предава, преобразува, съхранява с цел използването й за управляване на процесите и ръководене на сътрудниците.

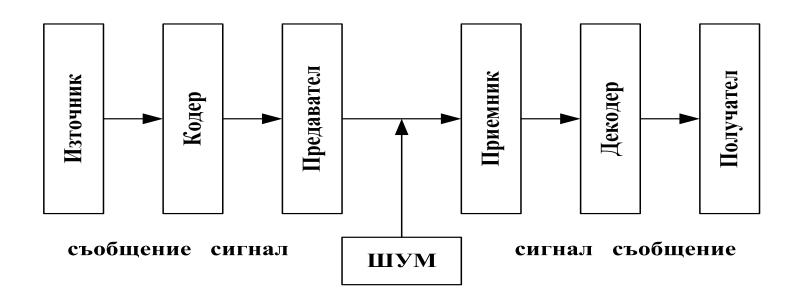
ИНФОРМАЦИЯТА, РЕГИСТРИРАНА ВЪРХУ ИНФОРМАЦИОНЕН НОСИТЕЛ, се нарича **ДАННИ**.

Подходи при изучаване на информацията:

- 1. Статистически подход
- 2. СЕМАНТИЧЕН ПОДХОД
- 3. ПРАГМАТИЧЕН ПОДХОД
- 4. ЦЕЛЕВИ ПОДХОД

Статистическият подход възниква като част от кибернетичната теория информацията. В неговата основа сравняването на информационните процеси с процесите на ентропия, което води до извода, че увеличаването на количеството информация в една система повишава организираността ŭ, докато намаляването увеличава нейната дезорганизираност.

Информационен канал по Клод Шенон

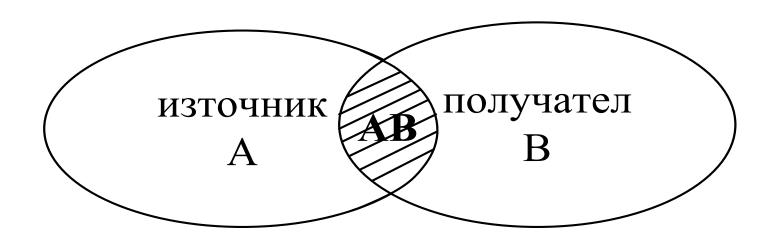

Следвайки общоприетата схема на Клод Шенон, могат да се дефинират следните понятия:

- **информационен поток** насоченото движение на информацията от източника към получателя;
- **съобщение** дискретен (или непрекъснат) ред от отражения на измерими събития, разпределени във времето;
- **сигнал** веществено-енергетичен носител на информацията, който се предава на разстояние и осъществява информационната връзка;
- кодерът (декодерът) устройство, чрез което съобщението се превръща в сигнал (и обратно).

Семантичният подход отчита не само и не главно количеството информация, а нейното съдържание в смислов и структурен аспект, което безспорно е съществено за организационния мениджмънт. Наличие на обща семантика означава, че използваните символи трябва да се разбират еднакво и от източника, и от получателя.

Обща семантика AB на източника и получателя:

Ефективността на комуникациите в организацията силно зависи от обхвата на общата семантика на нейните сътрудници:

- максимално (100 %) семантично единство има само в съзнанието на един сътрудник, с увеличаване броя на сътрудниците еднаквото разбиране на използваната терминология бързо спада по експоненциален закон (за двама 70%, за трима-50%, за четирима 40%);
- начална ефективност на комуникациите към 70% може да се получи за професионално еднородна група сътрудници;
- начална **ефективност на комуникациите около 30% се получава за професионално разнородна група** сътрудници;
- ако комуникациите се осъществяват между **отделни сътрудници, използват се различни средства за връзка и документиране**, ефективността на комуникациите силно намалява и е под 30%.

ПРАГМАТИЧНИЯТ подход е израз на потребност практическата на големи количества използване **данни**, което води до **необходимостта от** по-опростено разглеждане въпросите за количество, съдържание смисъл на информацията организациите. При прагматичния подход информация се разбира всяко съобщение, състоящо се от определен брой знаци.

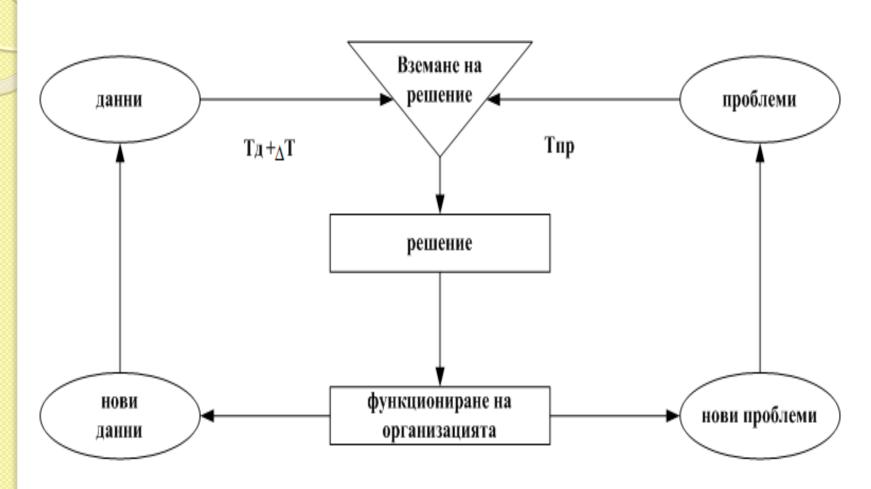
Прагматичният подход има много сериозен недостатък: той игнорира насочеността на информацията. Огромният обем информация и недостатъчното време за нейното осмисляне води до неизползване на значителна част от нея - 60 - 70 % по някои оценки. Частичен изход от това положение е възможността за подбиране и насочване, т.е. филтриране в зависимост от областите на дейност, правата и задълженията съответните на ръководители и изпълнители.

Целевият подход е тясно свързан с процеса на вземане на решение. Всички другата недокументирана И информация, необходими за него разглеждат като информация. Но поради големия й обем тя се оценява класифицира от гледна точка участието й в процесите на вземане на решения. Съобщенията се оценяват като потенциална и вероятностна **информация** от гледна точка тя да стане релевантна и използвана при вземане на решение информация.

Класификацията може да включи три групи информация по аналогия с метода ABC-анализ на складовите запаси:

- **А** ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО **ВИНАГИ** СЕ ИЗПОЛЗВА ЗА ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЯ;
- **В** ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО **ПОНЯКОГА** СЕ ИЗПОЛЗВА ЗА ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЯ;
- С ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО **НИКОГА** НЕ СЕ ИЗПОЛЗВА ЗА ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЯ, последната може да бъде разглеждана като **ШУМ**.

Комуникационни контури на проблемите и данните за тяхното решаване:

$$T_{npoблем} - T_{\partial ahhu} = \Delta T \rightarrow min$$